

LBRIS

We know
books

© Copyright 2015, Lise Bourbeau

La Guérison des 5 blessures

Les Éditions E.T.C. Inc.

Editura Ascendent, București
www.edituraascendent.ro
e-mail: cartiascendent@gmail.com

Traducere: Doina Anghel

Tehnoredactare: Magda Căpraru

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BOURBEAU, LISE

Vindecarea celor 5 răni / Lise Bourbeau. - București :

Ascendent, 2026

ISBN 978-606-9050-67-5

159.9

Tipărit în România

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi fotocopierea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețelele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului, reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Lise Bourbeau

Vindecarea celor 5 răni

**Editura Ascendent
2026**

Cuprins

Mulțumiri.....	5
Prolog.....	7
Capitolul 1	
Recapitularea celor cinci răni	11
Capitolul 2	
Întrebări frecvente.....	31
Capitolul 3	
Ego-ul, cel mai mare obstacol în fața vindecării rănilor	40
Capitolul 5	
Rănilor de respingere și de nedreptate	83
Capitolul 6	
Rănilor de abandon și de trădare	99
Capitolul 8	
Cum știm care rană este activată.....	128
Capitolul 9	
Vindecarea și beneficiile sale	140
Concluzie.....	171

Prolog

Au trecut deja 14 ani de când am scris prima mea lucrare despre rănilor sufletului. Am hotărât că a sosit timpul să vă împărtășesc numeroasele descoperiri pe care le-am făcut de atunci și, mai ales, să pun accentul pe vindecarea acestor răni, care provoacă atât de multe suferințe.

Cele cinci răni care ne împiedică să fim noi înșine (Ed. Ascendent) continuă să fie o carte de succes atât în țările francofone cât și în multe alte țări. Astăzi, când scriu aceste rânduri cartea a fost tradusă în 16 limbi. Se pare că nu a fost suficient faptul că am dedicat un întreg capitol vindecării rănilor, deoarece încă mai primesc multe întrebări despre: Cum reușim să ne vindecăm de aceste răni?

Înainte de a merge mai departe doresc însă să vă atrag atenția că este foarte important să fi citit această carte, deoarece nu voi mai relua aici toate informațiile pe care această carte le conține. În primul capitol voi face o scurtă trecere în revistă a principalelor caracteristici, pentru reîmprospătarea memoriei, dar insist asupra importanței faptului de a fi citit sau recitat *Cele cinci răni care ne împiedică să fim noi înșine*. Ego-ul este atât de speriat când aude despre aceste răni încât face tot ce poate pentru a ne împiedica să înțelegem și să interpretăm corect ceea ce citim sau auzim despre ele.

Voi reveni - în Capitolul trei - cu mai multe detalii despre enorma influență a ego-ului în menținerea rănilor.

Pe parcursul acestei lecturi este posibil să ai câteodată impresia că nu exprimi aceleași lucruri ca în prima carte. Te-aș ruga în acest caz să nu te îngrijorezi prea tare, pentru că în ultimii 14 ani am descoperit foarte multe subtilități, pe care le prezint în această lucrare.

După mii de ateliere susținute de către formatoarele noastre și de către mine în toți acești ani, pot să fiu acum mult mai precisă pe subiectul rănilor, datorită atât observațiilor noastre, cât și a mărturiilor participanților la aceste ateliere.

Vei învăța din această carte cum să ameliorezi acea parte umană care continuă să creadă că un anumit gest reprezintă o respingere, că un alt comportament reprezintă un abandon și așa mai departe pentru toate cele cinci răni. Realitatea este cu totul alta. Când ești cu inima deschisă, ai în plus o privire de ansamblu mult mai clară, poți privi evenimentele și oamenii cu alți ochi.

O persoană poate să-ți vorbească într-un anumit fel încât să te simți respins, când în realitate acea persoană nu face decât să-și exprime niște nevoi personale sau doar propriile limite. Pe măsură ce vei deveni capabil să observi că resimți o rană, vei descoperi că gesturile sau vorbele respective te vor răni din ce în ce mai puțin și îți vor provoca tot mai puțină suferință.

Am întâlnit multe persoane care îmi spuneau că după ce și-au descoperit anumite răni – citind sau în cadrul atelierelor – au fost șocați sau chiar descurajați când au aflat lucruri neplăcute despre ei înșiși. Prima lor reacție a fost de a încerca să se descotorosească, să ignore aceste lucruri.

Este important să nu te autoiluzionezi că de acum înainte vei cunoaște toate trucerile necesare pentru a nu te mai simți rănit. Sunt convinsă că atâta timp cât un Om revine pe Pământ o face pentru că rănilor sale îl împiedică

să fie el însuși, să fie centrat, să fie cu inima deschisă. A vrea să-ți elimini aceste răni e mai degrabă un semn de respingere decât de acceptare, așa cum o persoană care vrea să slăbească se auto-respinge în loc să se accepte așa cum este. Știm că și dacă reușim să ne debarasăm de ceva sau de cineva pentru că nu reușim să-l acceptăm, acel ceva (sau cineva) va reveni în forță. Câteodată sub o altă formă, dar ne va provoca aceleași suferințe. A cunoaște ce rană ți se activează și cum să o accepți, te va ajuta să nu te mai folosești de masca asociată acestei răni. Vei fi plăcut surprins să descoperi că poți să pui imediat un balsam pe acea rană și să-ți alini suferința. Acest balsam se numește **acceptare**. Pe măsură ce apare acceptarea, rănilor se diminuează și dor din ce în ce mai puțin atunci când sunt activate.

Presupun că ești la curent cu puterea acceptării, pentru că acest subiect se regăsește în toate cărțile și conferințele mele precum și în cadrul atelierelor. Continuăm să vorbim neîncetat despre acceptare pentru că ego-ul accesează mai ales suferințele din trecut și ne face să uităm ceea ce auzim din nou.

La fel ca în toate celelalte cărți ale mele am să continui să mă adresez cititorilor la persoana a doua, singular. Vreau, de asemenea, să precizez că atunci când folosesc genul masculin mă adresez și cititoarelor. Voi face precizările necesare atunci când va fi cazul.

Pentru a te ajuta să devii mai conștient de gradul de importanță al fiecăreia dintre rănilor tale – ceea ce reprezintă un alt obiectiv major al acestei cărți – voi da numeroase exemple de răni activate. De-a lungul anilor mi s-a întâmplat de multe ori să-i întreb pe oameni familiarizați cu subiectul: **Ești conștient de rana care ți-a fost atinsă în situația pe care mi-o descrii?** Persoana respectivă mă privea surprinsă, pentru că nu observase

decât propria nerăbdare, de exemplu. Iată așadar un bun exemplu de ego care ne împiedică să fim conștienți de fiecare dată când o rană ne este activată. Cum ai putea să începi să-ți vindeci rănilor în condițiile în care ești doar rareori conștient că suferi?

Acum nu-ți rămâne decât să-ți deschizi mai mult inima pentru a continua lectura. Vei remarca că la sfârșitul fiecărui capitol se află o pagină goală, unde vei putea să-ți notezi ceea ce DECIZI să aplici în viața ta de zi cu zi din cele învățate în capitolul respectiv. Îți reamintesc că pentru a determina schimbări concrete și pozitive în viața ta, trebuie să TE DECIZI să acționezi diferit în viața cotidiană. Trebuie, de asemenea, să accepți că nu ai putut să faci schimbările până acum.

**Doa lucruri sunt infinite,
Universul și Prostia Omenească.
În ceea ce privește Universul, încă nu sunt sigur.
Albert Einstein**

Capitolul 1 Recapitularea celor cinci răni

Pentru început, îți amintesc că venim toți pe lume cu răni pe care trebuie să învățăm să ni le acceptăm. Acestea s-au dezvoltat pe parcursul a numeroase încarnări și în funcție de planul nostru de viață, unele vor fi mai acute decât altele. Suferința are un grad diferit pentru fiecare și cea mai mare parte dintre noi nu știm de unde vine și nici cum să o împiedicăm. Tot ceea ce știm este că numeroase situații și persoane ne fac să reacționăm și să suferim. De aceea este atât de interesant să descoperim sursa suferințelor noastre.

De ce se numesc ele răni ale sufletului? Pentru că sufletul nu mai poate să fie îndepărtat de planul său de viață repetabilă atunci când ne lăsăm ego-ul să ne conducă viața. Sufletul suferă, pentru că scopul reîncarnărilor sale este de a trăi în dragoste adevărată și acceptare de sine pentru a ajunge să-și trăiască divinitatea. Sufletul nostru suferă în moduri diferite, în funcție de rănilor sale. Este deprimant faptul că ne lăsăm ego-ul să ne convingă că ne ajută să suferim mai puțin, când în realitate el ne face să suferim mai mult.

**Pentru Ego este imposibil să simtă
suferința Sufletului. El trăiește doar pentru el
însuși. Cea mai mare satisfacție a sa este de a avea
dreptate**

Modul preferat de ego pentru a ne face să evităm suferința generată de o rană este de a ne convinge să

purtăm o mască, de fiecare dată când acea rană ne este activată. El crede sincer că astfel ne protejează și nu realizează că procedând astfel nu facem decât să ne întreținem și să ne alimentăm rănilile. Cu cât o rană este alimentată cu atât ne face mai rău. Cu cât acționăm mai rapid și mai puternic cu atât reacția durează mai mult.

De ce există atâtea sinucideri? De ce există milioane de oameni care devin dependenți de substanțe care îi adorm, care îi împiedică să fie conștienți de o problemă adevărată – țigări, dulciuri, jocuri, alcool, droguri, medicamente? De ce există din ce în ce mai multe boli, în ciuda progreselor științelor medicale? De ce există atâtea divorțuri și separări? Pentru că oamenii nu vor să simtă toată durerea din sufletul lor.

Din păcate, negarea acestei dureri nu face decât să o intensifice. Poți să faci comparația cu o rană fizică: plaga este deschisă și se infectează pe zi ce trece. Chiar dacă încerci să o acoperi ca să nu se mai vadă, infecția progresează și durerea se întetește până la limita de suportabilitate. Îți rămân două posibilități: moartea sau acțiunea pentru vindecare. Iată unde a ajuns umanitatea! E momentul să devenim conștienți de cât de urgent trebuie să acționăm pentru a ajunge să trăim o viață fericită și nu o viață în suferință

După atâția ani de observație și după ce am ascultat o mulțime de oameni povestindu-mi problemele lor – personale sau profesionale – mi-am dat seama cât este de evident faptul că atragem anumite comportamente și atitudini din partea celorlalți în funcție de rănilile noastre. Am ajuns să înțeleg că avem cu toții cel puțin patru din cele cinci răni. Suferim cu toții de respingere, abandon, trădare și nedreptate. Se pare că doar rana de umilință nu o are toată lumea. Cea mai mare parte dintre oameni admite că are cel puțin două dintre cele patru

răni menționate, cele care sunt cele mai evidente și cele mai dureroase. În funcție de schimbările petrecute de-a lungul vieții noastre putem să constatăm că unele răni par să se diminueze, iar altele par să se agraveze.

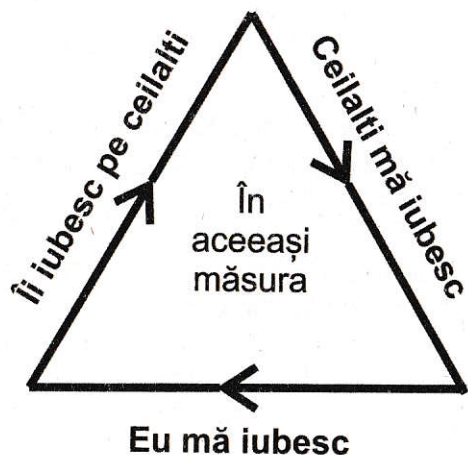
Eu personal, provin dintr-o familie numeroasă. Părinții mei au făcut tot ce le-a stat în putință pentru cei unsprezece copii, muncind mult, dar fără să fie atât de prezenți și atenți la nevoile noastre pe cât ne-am fi dorit noi. Nu prea aveau timp să ne facă complimente și să ne asculte. Atunci cum de unii dintre noi s-au simțit mai degrabă respinși, alții abandonati ori trădați, iar alții au suferit de nedreptate. Unii dintre noi au suferit și de umilință. Acum știu că nu ceea ce erau sau făceau părinții noștri ne provoca anumite suferințe asociate cu anumite răni. Era percepția noastră personală a atitudinii lor.

Percepția noastră sau propria noastră interpretare a faptelor ne provoacă întotdeauna suferința și nu ceea ce cineva este sau spune.

În cartea despre răni am explicat cum în spatele trădării se află abandonul și cum în spatele nedreptății se ascunde respingerea, fără ca noi să trăim aceste răni cu aceeași intensitate. Te sfătuiesc să-ți amintești acest lucru atunci când vei simți nedreptate sau trădare. Încercând să afli de ce ți-e frică pentru tine într-o situație care te rănește vei descoperi că fricile de a fi respins sau abandonat sunt cele mai înspăimântătoare și mai dureroase. Acum am această certitudine pentru că cele două răni importante și vizibile la mine au fost întotdeauna trădarea și nedreptatea. Am crezut multă vreme că nu sufăr sau că sufăr prea puțin de abandon și de respingere. Abia în ultimi zece ani am început să admit că frica de a fi respinsă și frica de a fi abandonată

erau chiar mai prezente decât frica de a fi trădată sau frica de a cădea victimă unei nedreptăți.

Îți mai amintesc și faptul că frica de a respinge, de a abandona, de a trăda pe cineva sau de a fi nedrept cu cineva este tot atât de importantă ca frica de ce ar putea să-ți facă ei ție. Vei realiza, de asemenea, faptul că te rănești și singur, la fel de dureros. Te respingi, te abandonezi, te umilești, te trădezi și ești nedrept cu tine însuși în aceeași măsură în care trăiești lucrurile astea cu ceilalți. În cadrul atelierelor *Ascultă-ți Corpul* noi numim acest mare adevăr *Triunghiul Vieții*.

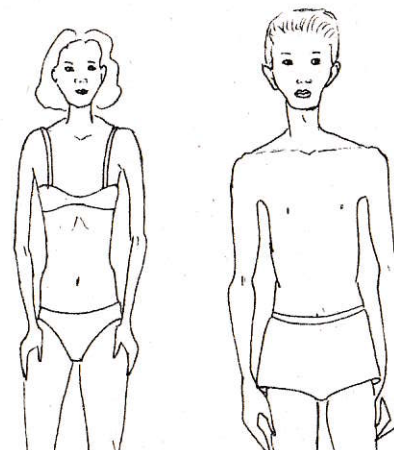

Triunghiul Vieții ilustrează faptul că ceilalți sunt cu tine așa cum ești tu cu ei și cum ești cu tine însuși. Gradul de suferință, fricile și emoțiile sunt identice.

Vom face un scurt breviar cu caracteristicile fiecărei răni și a fiecărei măști la care să te raportezi pe tot parcursul acestei cărți. Amintește-ți că purtăm o mască ca urmare a activării unei răni – de către tine însuși sau de către altcineva – pentru a ne proteja. Ego-ul ne joacă feste făcându-ne să credem că nu avem nicio rană și este convins că negând rana, aceasta va dura mai puțin. **Facem tot posibilul să ignorăm rana și mai ales să nu o simțim, crezând că astfel ceilalți nu o vor vedea și nu o vor simți.**

Caracteristicile fiecărei măști diferă puțin de cele descrise în prima mea carte, deoarece includ și rezultatele tuturor cercetărilor și observațiilor din ultimi ani.

RANA DE RESPINGERE

Apariția răni: De la concepție până la vârsta de un an. Copil care se simte respins de către părintele de același sex și nu crede în dreptul său la existență.

Mască: Fugar

Frica lui cea mai mare: Panica

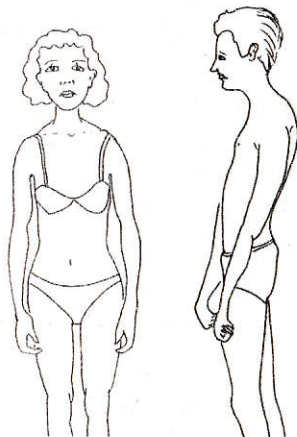
Atitudinea și comportamentul răni și a măștii active:

- Fugarul crede profund că nu valorează nimic sau nu mare lucru. Este constant nemulțumit de ceea ce este. Se consideră nul și crede că nu valorează nimic. Are foarte puțină stimă de sine.
- Este convins că dacă nu ar exista deloc n-ar fi mare lucru. Se consideră diferit față de restul familiei.
- Se simte neînțeles și rupt de restul lumii, chiar și de umanitate. Se simte adesea singur, neliniștit și febril când nimerește într-un grup.
- Și-a dezvoltat mai multe moduri de fugă (astral, droguri, alcool, somn, plecări precipitate, jocuri virtuale etc.)
- Se protejează în mod inconștient utilizând negarea. Se rupe ușor de lumea exterioară, refugiindu-se în lumea sa imaginară sau în astral. Se poate chiar întreba ce caută pe Pământ sau dacă nu cumva a aterizat într-o familie care nu este a sa.
- Când e singur este invadat de emoții, mai ales de diverse frici.
- Acordă puțină importanță lucrurilor materiale. Se simte atras mai mult de zona spirituală sau de cea intelectuală.
- Posedă o imaginație bogată dar din păcate o folosește pentru a-și crea scenarii de respingere.
- Crede, conștient sau nu, că fericirea nu poate dura prea mult.
- Vorbește în general puțin și se retrage dacă nimerește într-un grup. Îi este frică că deranjează sau că nu pare suficient de interesant. Este considerat solitar și lăsat în pace. Cu cât se izolează cu atât pare că devine invizibil.

- În prezența cuiva care ridică tonul sau devine agresiv părăsește imediat situația, înainte de a intra în panică.
- Când se simte privit, devine neliniștit, îngrijorat de el însuși.
- Are o energie nervoasă care îi conferă o mare capacitate de muncă. Simte că există doar când este foarte ocupat, ceea ce îl ajută să se conecteze la lumea materială.
- E un perfecționist, care îmbătrânind se panichează din ce în ce mai mult la gândul că n-ar fi capabil să facă față vieții. Crede că și-a ratat existența.
- Frica de a fi respins îl face să devină obsesiv în anumite situații.
- Utilizează frecvent cuvinte de genul: nimic, nulitate, a dispărea, inexistent, fără valoare etc.

Aspectul fizic

- Corpul mic, îngust, foarte slab.
- Partea superioară a corpului contractată, retrasă
- O parte din corp mai mică
- Îi lipsește o parte din corp (sâni, fese etc.)
- Prezintă scobituri (piept, spate, stomac)
- Are o parte a corpului asimetrică
- Ochii mici și privire fugară
- Cearcăne pronunțate
- Voce slabă, stinsă
- Probleme de piele (mai ales pe față)
- Preferă vestimentația de culoare neagră

Apariția răni: Între unu și trei ani, în relația cu părintele de sex opus. Copil care a suferit pentru că nu se simțea susținut de către părintele de sex opus în relația afectivă. I-a lipsit „hrana” afectivă, sau a primit o formă de afecțiune lipsită de căldură ori diferită de așteptările sale.

Masca: Dependent

Frica lui cea mai mare: Singurătatea

Atitudinea și comportamentul răni și a măștii active:

- Dependentului îi este foarte greu să „funcționeze” singur, iar singurătatea îl înspăimântă. Caută întotdeauna prezența și afecțiunea altora. Are nevoie în primul rând de susținerea celor din jur.
- Adeseori suferă de tristețe profundă (singur sau nu) fără să prea știe de ce.
- Când este singur plânge mult timp, fără să realizeze că de fapt își plânge singur de milă.

- Își provoacă inconștient boli sau situații dramatice doar pentru a atrage atenția și mila celorlalți. Dezvoltă o atitudine de victimă, crezând sincer că este ghinionist.
- Fuzionează ușor cu ceilalți. Pătrunde în suferințele și emoțiile lor, dar se folosește de acestea pentru a atrage atenția asupra sa.
- Își evidențiază partea de vedetă, de cele mai multe ori exprimată într-un mod dramatic, doar pentru a atrage atenția. Într-un grup, îi place să vorbească despre el însuși. Raportează orice întâmplare la el însuși.
- Se agață fizic de alții. Îi este dificil să facă sau să decidă ceva de unul singur.
- Cere întotdeauna părerea și ajutorul celorlalți și de multe ori preferă să pară incapabil doar pentru a obține ajutor, nu pentru că nu ar putea reuși singur. Până la urmă e foarte posibil să nu urmeze sfaturile primite pentru că de fapt, el caută doar atenție.
- Când ajută pe cineva sau când face un serviciu cuiva o face doar în speranța că acesta se va ocupa de el.
- Are suișuri și coborâșuri frecvente, astăzi vesel, mâine trist. Se destabilizează ușor din cauza emoțiilor.
- Dificultatea de a termina o relație îl determină să facă tot felul de compromisuri ca să nu rămână singur.
- Crede că dacă cineva este de acord cu el aceasta este o dovadă de dragoste.
- În prezența unei persoane furioase sau agresive se înmoaie brusc și devine ca un copil speriat
- Îmbătrânind, spaima de singurătate crește. Deseori preferă să îndure o relație dificilă decât să rămână singur.
- Folosește preponderent cuvinte ca: singur, absent, nu mai suport, o las baltă etc.

Aspectul fizic

- Corp longilin, subțire, fără tonus
- Sistem muscular nedezvoltat
- Brațe lungi, care se bălăngănesc pe lângă corp
- Umerii căzuți
- Spatele curbat
- Părți ale corpului căzute, flasce
- Ochi mari și triști
- Voce slabă, plângăcioasă
- Se sprijină foarte des de ceva sau de cineva.
- Preferă hainele largi, lălâi

RANA DE UMILINȚĂ

Apariția răni: între unu și trei ani, în raport cu părintele care i-a reprimat orice formă de plăcere fizică. Această rană poate apărea în raport cu unul dintre părinți – cel care se ocupă de dezvoltarea fizică și sexuală a copilului – sau în raport cu ambii părinți. Copil care a suferit umilirea din partea unui părinte pentru că a experimentat plăcerea simțurilor. Libertatea plăcerii i-a

fost zdrobită de atitudinea represivă și disprețuitoare a părintelui. A simțit rușinea față de acest părinte.

Masca: Masochist

Frica lui cea mai mare: Libertatea

Atitudinea și comportamentul răni și a măștii active:

- Masochistul are un suflet de misionar, pe care îl manifestă adesea prin frică
- I se pare că Dumnezeu (sau Paznicul moralei din familie) îl supraveghează și îl judecă permanent. Face tot ce poate pentru a se arăta demn în fața lui Dumnezeu sau în ochii celor pe care îi iubește. Crede că pentru a fi spiritual și demn, trebuie să ușureze suferințele umanității. Din acest motiv își face o datorie din a-i servi pe cei la care ține, punându-i pe primul plan, înaintea sa. Pe de altă parte, masochistul are dificultăți în a accepta mângâierile sau răsfățul.
- Este foarte reținut în vorbire, pentru că a înțeles că n-are dreptul să spună lucruri care să-i deranjeze pe ceilalți. Are chiar înclinația să-i scuze pe alții.
- Refuză să-și recunoască senzualitatea și plăcerile pe care aceasta i le procură.
- Respinge pulsunile asociate cu plăcerile simțurilor pentru că se teme că va fi copleșit și îi va fi rușine.
- Îi este, de asemenea, teamă că va fi pedepsit dacă se bucură prea tare de viață.
- A avut mai multe întâmplări implicând sexualitatea, atât în copilărie, cât și în adolescență.
- Face tot ce poate ca să nu fie niciodată liber, căci pentru el „a fi liber” înseamnă „a fi neîngrădit și a avea prea multe plăceri”
- Își reprimă astfel libertatea, punând nevoile celorlalți în prim plan și neavând astfel timp să se bucure de propria viață. Crede că prin plăcerile simțurilor se

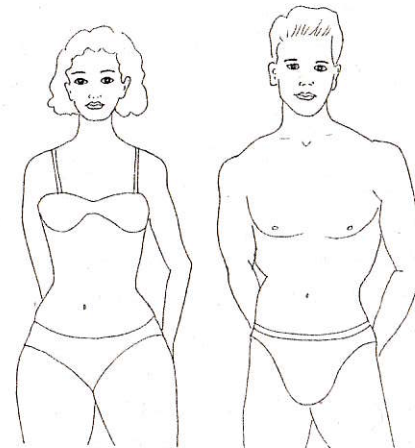
depărtează de spiritualitate. În plus, nu vrea să fie perceput ca lipsit de suflet.

- Își cunoaște nevoile, dar nu și le ascultă, crezând că trebuie să se sacrifice pentru a se simți împlinit.
- Se simte deseori maculat, grobian, indemn. Uneori chiar dezgustat de el însuși.
- Compensează însă și se recompensează mâncând, crezând că își face plăcere, dar rușinea și autculpabilizarea îi strică și această bucurie.
- Se îngrașă cu ușurință, pentru a-și găsi motive de a nu se bucura de plăcerea simțurilor.
- Are talentul de a provoca amuzamentul altora, prin autoderiziune, umilindu-se singur.
- Este atras de locuri în care nu se întâmplă mare lucru, căci nu este conștient de măreția sufletului său.
- Folosește cu precădere cuvinte ca: nedemn, mic, gras, porc, murdar etc.

Aspectul fizic:

- Supraponderal, rubicond
- Talie scundă
- Față rotundă, bucălată
- Ochi mari, rotunzi cu privire de copil
- Gâtul gros
- Mică umflătură de bizon în partea de sus a spatelui
- Parți ale corpului rotunjite
- Se îmbracă deseori cu haine strâmte, ceea ce-i scoate în evidență rotunjimile
- Își pătează deseori hainele
- Voce mieroasă

RANA DE TRĂDARE

Apariția rănii: între doi și patru ani, în raport cu părintele de sex opus. Copil dezamăgit, fiindcă a simțit că așteptările sale de afecțiune nu îi sunt îndeplinite de către părintele de sex opus. S-a simțit trădat sau manipulat în zona sa dragoste - sexualitate. Și-a pierdut încrederea în acel părinte după ce a suportat promisiuni neîndeplinite, minciuni sau semne de slăbiciune. Și-a judecat părintele ca incapabil de a-și asuma responsabilitatea.

Mască: Controlant

Fricile principale: disociere, separare și renegare

Atitudinea și comportamentul rănii și a măștii active:

- Controlantul face totul pentru a-i convinge pe ceilalți de forța personalității sale. Își folosește calitățile de conducător pentru a-și impune voința.
- Își neglijează vulnerabilitatea și încearcă să se arate puternic. Ține ca ceilalți să știe de ce este el capabil.
- Face în așa fel încât să fie considerat responsabil. Crede că a fi responsabil înseamnă a fi șef. În realitate este de fapt iresponsabil, căci îi acuză întotdeauna pe alții și